

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

699. Dum controvertitur, seu agitur de acquirendo jure conferendi ipsi
capitulo privativè ad Episcopum, vel è contra, cui standum.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Quæstio 698. Quantum valeat suffragium Episcopi & Capituli, dum seposito jure simultaneè conferendi ex statuto, aut jure alio singulari providendum est coniunctim?

Respondeo: tantum valere suffragium Episcopi, quantum totius Capituli, perinde, ut ait Card. de Luc. de benef. d. 1. n. 29. ac si essent duas personæ, quarum una representetur ab Episcopo, altera à Capitulo, quarum utraque collationis actum in tempore ac loco diverso explicare potest, sive, ut Paris. l. 7. q. 23. n. 39. ac si essent duo corpora, Garc. p. 5. c. 4. n. 28. citans Mohed. decif. 1. de privil. Gonz. gl. 45. n. 51. &c. Lott. cit. q. 21. n. 36. citans Feder. de Senis conf. 2. 32. n. 1. & Rotam in Placentina Vot. 2. Maij. & 7. Junij 1583. Uude si Episcopus & Capitulum contulerint in discordia, ita ut Capitulum, seu major ejus pars conferat uni, & episcopus alteri, neutra collatio valeat. Card. de Luca de benef. d. 28. n. 16. Idque, etiam si episcopo accesserint aliquot Canonici. Garc. loc. cit. num. 29. citans Abb. in c. cum in Ecclesia Vulter. n. 11. Mandol. ad reg. 18. q. 14. n. 2. Pavin. de off. & potest. Capituli Sede vac. pralud. 5. n. 3. Selv. p. 2. q. 17. num. 4. Navar. conf. 1. de his, quæ sunt à maj. part. cap. num. 3. Rebuff. &c. Lott. loc. cit. n. 4. contra Holtiens. in c. postulatis. de concess. preb. tenentem, valere in eo casu collationem episcopi factam etiam cum uno Canonico. Ac proinde, si interim Papa ac ejus Legatus jure concursus provideat, etiam sequente die, ejus provisio valeat. Garc. n. 33. Lott. n. 41. citantes Prob. ad Jo. Monach. in rub. de jure. n. 8. Attamen dum episcopus & Capitulum contulerint in discordia, ac ita neutra collatio valuit, poterunt intra semestre datum ad conferendum concordare in unum ex provisis in discordia, vel in alium, nisi interim Papa providisset alicui. Garc. p. 5. c. 4. n. 35. Alias si intra semestre non concordarint, nec Papa providerit, collatio devolvetur ad Superiorum. Garc. ibid. citans Abb. in c. cum Ecclesia Vulterana. num. 12. &c. Porro sufficere semiplemnam probationem hujus discordia, dum quis impetrat præbendam à Papa, narrando fuisse discordiam in illius provisione inter episcopum & Capitulum, tradit Garc. à num. 36. juxta decif. Rotæ in Hispal. portionis 14. April. 1595. quam recitat num. 38. eti Rota alias contrarium tenerit in ead. Hispal. 2. Junii Anno 1594.

Quæstio 699. Dum controvertitur, seu agitur de acquirendo jure conferendi ipsi Capitulo privativè ad Episcopum, vel econtra, cui standum?

I. R espondeo primò: dum non constat, quid à principio, & in fundatione ecclesiæ constitutum, & Capitulum, v. g. alleget sola consuetudinem, episcopo econtra nihil aliud allegante, quam juris communis dispositionem, Capitulum intentionem suam sufficienter fundatam habet in sola & simplice consuetudine; cum idem jus deferat consuetudini. Lott. n. 23. & 24. citans Rotam in Faventinajuris conferendi. 4. Julij 1584. & dicens, sic censere communius Glosas & DD.

2. Respondeo secundò: si verò constat ita ab initio statutum, ut collatio sit simultanea, non sufficit allegatio simplicis consuetudinis; sed erit justificanda præscriptio, sive dictam consuetudinem allegat Capitulum contra episcopum, ut Abb. in c. cum Eccles. Vulter. n. 6. sive episcopus contra Ca-

pitolum juxta c. non est, de consuetud. in 6. junctâ Gl. & Gemin. ibid. Lott. num. 45. dum enim agitur de afferendo uni, quod applicetur alteri, præscriptio est, non autem consuetudo, quæ non afferit id, quod applicat. Lott. n. 46. citans Abb. & Butrio in cap. ult. de consuetud. cum communi DD. ibidem. Sufficere autem præscriptionem quadragesimam fine titulu, juxta decif. Rotæ in Placent. Vot. de 20. Novemb. 1602. ait Lott. n. 47. eò quod cum ius in hoc punto deferat consuetudini, cesseretiamilius resistencia ab initio, quæ sola operatur, ut exigatur titulus, juxta c. 1. de præscript. in 6. Sed neque resistere intelligitur, dum leviter improbat, seu non justificat possessionem præscribentis; sed eatenus solum dicitur resistere ius, quatenus vehementer possessionem improbat, ac vetat. Lott. n. 48. & 49. citans Decium. conf. 134. sub n. 4. Covar. variar. l. 1. c. 17. n. 7.

3. Advertendum tamen monet Lott. num. 50. aliud esse, dum Capitulum simpliciter pretendit jus conferendi privativè ad episcopum, prout episcopus est Prælatus; aliud dum id pretendit privativè ad illum, prout est membrum ipsius Capituli. In primo enim casu non agitur de eo excludendo in totum, & ideo ius non resistit; in secundo autem cum agatur de eo penitus excludendo, ius vehementer resistit, ac proinde non sufficit simplex præscriptio, nisi concurrat titulus; Licet enim patientia illius, contra quem præscribitur, sufficiat ad inducendum consensum in participatione, non tamen sufficit in eradicatione proprii juris, quod ex præsumpto consensu hujusmodi justificetur præsumptio, ut Felin. in c. si diligenti, de præscript. n. 7.

Quæstio 700. An, & qualiter dum ab initio de jure communis fuit simultanea collatio Episcopi, & Capituli, potestas conferendi postmodum in alterutro eorum solidari possit?

Respondeo: id fieri posse per concordiam seu pactum, ita ut v. g. episcopo cedatur ius solidatum conferendi, v. dignitatem aliquam, aut certos Canonici. Lott. loc. cit. à num. 53. in quo casu jam episcopo potestas conferendi non competit de jure communi, sed ex dicta concordia; cum enim ius commune, ut dictum, adferatur, consequens est, ut illa potestas iuri singulari duntaxat innitatur. Lott. cit. n. 53. citans Rot. in Tarrac. Sacrificia. 19. Martii 1601.

Quæstio 701. An, si sub certa lege inita hac concordia, v. g. ut Episcopus certo generi personarum, puta, quæ sunt de gremio talis Ecclesiæ Cathedralis, provideat, hac lex necessario servanda sit, ita ut si conferat alteri personæ, collatio sit nulla?

Respondeo affirmativè; ex quo enim recipit potestatem ex concordia, quam de jure communi, vel alio priùs non habebat, nisi seruat formam sibi præscriptam, & hanc qualitatem, atque corrigit ex potestatis defectu. Lott. n. 54. & 55. citans Feder. de Senis conf. 69. n. 1. Gl. in clem. 1. v. inhibentes. Felin. in c. ex parte. de rescript. n. 1. &c. Proceditque id ipsum, etiam si concordia non habeat Decretum annullativum propter implicitam pro-